

Super epi. ad Colossen. CXIII

misererit dñs onclifoz domui/ qd sepe mererit refrigeravit z catenam meam non erubuit.

Explicunt exceptiones de Ep̄la ad Philippenses.

Incipiunt excepciones de Ep̄la ad Colossenses.

De quibusdam angeloz ordinibz. In homelia. viij. sup Ezechielem. Et in homelia sup Accesserunt ad iesu. ca. 1.

Sive tro

ni siue dñationes siue p̄ncipat⁹ siue potestates: om̄ia p̄ ip̄m z in ip̄o creata sūt. Dñationes: p̄ncipatus ac potestates nam ad ephesios loquēs paulus apostolus scripserat / s; ea q̄q; colossensibz dicitur p̄misit thronos.

Ille q̄ s̄ctus angelice throni vocate sūt q̄ ip̄os q̄q; angelos dignitate loci superioris excedūt. Nā cū angeli nunciū dicant: z angeli sepe ad nūciāda q̄dā hoibz veniāt throni missi ad ministeriū nūciū nunq̄ legunt q̄ nūciāda eis lōge sublimi⁹ creator omnium p̄sident. Qñd paul⁹ apostol⁹ o: dines celestiu agminū q̄s ad tertiu celū rap̄ viderat describēs aut siue throni siue dñationes / siue p̄ncipat⁹ / siue potestates. Thronos igit̄ ante eos ā geloz ordines dixit / q̄b illos platos eē cognouit. Throni itaq; illa agmina sunt vocata / q̄b ad exercendum iudiciū semp omnipotēs de⁹ p̄sident.

Quia em̄ thronos latino eloquio sedes dicim⁹. throni dei dicit̄ sūt hi q̄ dñi diuinitatis gratia replent̄ vt in

eis dñs sedeat / z p̄ eos sua iudicia b̄ cernat. Un̄ z p̄ psalmistam dicit̄ sedes sup thronū q̄ iudicas eq̄tatē. Plerūq; aut̄ ip̄i beatorū spiritūū ordines: vicinorū sibi ordinū vocabula sortit̄ tur. Thronos em̄. s. sedes dei spectat̄ le beatorū spiritūū ordinē dixim⁹ / et em̄ p̄ psalmistā dicit̄ q̄ sedes sup cherubin appare / q̄a videlicet dū in ip̄is distinctiōibz agminū cherubin thronis supiūgunt sedere etiā sup cherubin dñs ex vicini agminis eq̄litate p̄ bibet. Sciendū est aut̄ q̄ sūt nōnnulli hoies q̄ dum sibi metipsis vigilāt cura dñant̄ dū intēione sollicita se discutunt / diuino timori semp inbē rētes / hoc in munere s̄ctus accipiūt vt iudicare fete z alios possint. Quorū p̄fecto mētibz dū diuina cōtēplatio p̄fctō ē in his velut in throno suo dñs p̄sides aliorū facta examinat: et cūcta mirabiliter de sua sede dispensat. Quid igit̄ isti nisi throni sui sunt cōditoris vel q̄ nisi ad supnaz sediu nūeros ascribunt̄. Per q̄s duz s̄ctā ecclia regit̄ plerūq; de quibusdam suis isfirmis actibz etiā electi iudicāt.

De corpore xpi que est ecclesia. In homelia. vi. sup Ezechie. Ca. 5.

Quo totū corpus per neruos z cōiunctiones subministratur Redēptor hūani generis in mēbris suis q̄ nos sum⁹ / quotidie p̄cussionibus proficit: q̄a duz nos iudimur et afficimur vt eius corpus esse mereamur ipse p̄ficit de cuius corpore scriptū est. Ex quo totū corp⁹ p̄ ner⁹ et p̄iunctiōes subministratū z p̄structū crescit in augmētū dei. Corp⁹ q̄ppe illi⁹ nos oēs sumus. Per ner⁹ aut̄ z cōiunctiōes corp⁹ ligat̄ / q̄a dñi capiti p̄pectus: p̄ctori brachia / duz brachijs

Ps. 112

Colos. 5

Gregoriane exceptiones.

manus digiti manibus sunt coniuncti: ac membra ceteris membris inheret corpus omne perficitur/sicut facti apostoli quia redemptoris in se ipsum quod steterunt quod si capiti peccatum inbecit. Quos quia mortuos secuti sunt: quia coniuncta brachia pectoris fuerunt. Quibus dum pastores et doctores subiecti sunt per opera bona manus brachijs inbelerunt. Hoc autem omne corpus redemptoris nostri quod tidie per nervus et coniunctiones ministrat in celo quia cum ad eum illuc electe anime ducuntur et sua membra colligantur. De quo bene dicit subministratum et constructum crescit et augmetur dei quia deus omnipotens redemptor noster qui in se quo perficitur non habet ad huc per membra sua quod tidie augmetur et habet. Unde rursus scriptum est. Donec occurram omnes in virum perfectum in mensura etatis plenitudinis christi.

Epb. iij.

De ardenti predicatores sollicitudine in lucrands animabus. Moralibus libro. ccc. Capitulum. iij.

Kolof. ij.

nam si corpore absens sum. Predicatores sancti dei in ecclesie sunt non recipere populos ambiunt: ardore magno successi nunc ad vos nunc ad illos colligendos desiderium mittunt et per adunandis animato in modos innumeratos ac partes diversas esuriunt mente discurrunt. Est autem quod quidam vagatio: ipsa cogitationis estuatio. Paulus quod predicatores egregii quod valida caritate flagrat: tam nimia ex locis ad loca se vagatione permutat. Transire ad alia ex alijs appetit: quoniam ipsa eius quod implet caritas impellit. Longe namque a romanensis posuit scribit dicens. Demostri vestri facio semper in orationibus meis: si quomodo tandem aliquando prosperus iter habeam in voluntate dei veniendi

Rom. j.

ad vos: desidero enim videre vos. Retentus ephesi/communijs scribit. Ecce tertio hoc parat super venire ad vos. Rursus ephesi communijs/galatibus loquitur dicens. Vellemus esse apud vos et mutare vocem meam. Rome quoque custodia carceris clausus quia ire per semetipsum ad philippenses non permittitur: transmittere se discipulum pollicetur dicens. Spero in domino iesu timotheus cito me mittere ad vos: ut et ego bono animo sum: cognitur que circa vos sunt. Restrictus etiam vinculis atque ephesi retentus/colossensibus scribit. Nam si corpore absens sum: spiritus vobiscum sum. Ecce quomodo sero desiderio quasi vago sum. Dic corpore teneo: illuc spiritu ducitur et paterni amoris affectus: istis exhibet presentibus et illis ostendit absentibus. Coram posuit impedit opera audientibus exprobat vota: efficaciter presentibus est et quibus erat: nec tamen illis absens cum quibus non erat. Cuius vagationem melius cognoscimus: si eius adhuc ad communijs habita pensamus. Sit enim. Veniamus ad vos cum macedonia per asiam. Nam macedonia per asiam. apud vos autem forsitan manebo: aut etiam biemabo. Perpedamus quos que sit ista vagatio. Ecce alio interis manet: alio se iterum prohibet: atque alio descurritur permittit. Quid est quod tam ante per tot loca partitur: nisi quod circa omnes una caritate constringitur. Caritas enim quod diuisa venire consuevit: unum cor pauli diuisi per multa compellit. Quod tamen tanto arctius in deo colligit: quanto latius per sancta desideria spargit. Predicatio igitur paulus vult simul omnia dicere: amando vult simul omnes videre: quoniam et in carne permanendo vult omnibus viuere: et de carne transiendo per sacrificia.

Re. q. Co. ij.

Gal. iij.

Phil. ij.

Kolof. ij.

i. Co. ij.

Super epi. ad Colossenses. CXV.

cū fidei vult omnib; pdesse.

De abstinentiū elatione occulta.

In pastoralī caplo. xliij. Cap. iij.

De sūt rationē habentia. Nisi

ocogitatioēs abstinentiū nō nū

q̄ supbie culpa transfigeret/ paulus

minime dixisset. Qui nō manducat

manducantem non iudicet. Qui

rurus ad alios loquens/duum de

abstinentie virtute gloriantiū pcepta

qdē habēta sapiētie i supstitiōe r hui

mitate: r nō ad parcēduz corporū n

in honore aliquo ad saturitatez car

nis. Qua in re notanduz est q̄ in di

spuratiōe sua p̄dicato: egregius sup

stinomi spēm hūilitatē iūgit/ q̄a dum

plurēq; necesse ē caro p̄ abstinentiā at

terit hūilitas foris ostendit/ s; de

ba cū ipa hūilitate grauitē interi

supbit. Et nisi mēs aliquando ex ab

stinētie virtute tumesceret: neq; hāc

velut inter magna merita p̄bariscus

arrogās studiose numeraret dicēs.

Ieiuno bis in sabbato.

De copula caritatis. Moralium

libro. xx viij. Capitulū. v.

Sup omnia caritatē habete. Fa

cale omne virtutū bonū tēprati

onc cordis irruētē destruit/ nisi ab i

timis fixa caritate solidez. Unde et

paul⁹ in suis p̄dicatiōib; dū q̄sdā v

tutes tēpratiōib; opponeret: ilico eis

dē virtutib; q̄si q̄ddā robur caritatez

adiūxit dicēs: Sup oia autē hec cari

tatē habētes/ quod est vinculum p̄se

ctiōis. Perfectiōis em̄ vinculū cari

tas dī: q̄a dōne bonū quod agit/ nūm

rū p̄ illā ne pereat ligat. A tēpratore

nāq; citius q̄dlib; op⁹ euellit/ si solu

tū a vinculo caritatē inuenit. Si vō

mēs dei ac primi dilectiōe cōstringi

tur cū tēpratiōnū mor⁹ ei q̄libet in

iusta suggesserit obicē se illis ipa di

lectio opponit/ r psualiōes malas v

tutib; inspirat/ ac amoris intimi ro

boze p̄fringit/ r p̄ inspirate caritatis

fortitudine nascētuz imper⁹ vitiōz

Qualitē facti vi (sp̄mēdo p̄pescit.

ri hūic mūdo moriunt. In moralib;

libro quinto r viij. Cap. vi.

Mortui estis r vita v̄sa abscon

dita est. Sūt nōnulli iustozuz

q̄ ad p̄hendendū culmē p̄fectionis

accincti dū altiora interi⁹ appetunt

exteri⁹ cūcta derelinquunt/ q̄ se reb;

habit; nudat/ glia honoris expoliāt/

q̄ internoz deliderio se p̄ assiduitatē

amici meroris afficiūt. habere de ex

teriorib; cōsolationem nolūt/ q̄ gau

dīs internis dū mēte appropriat/ v̄s

tā in se fundit⁹ corporee delectatiōis

necāt/ q̄ semetip̄os a tumultu curas

rū inutilū sacri verbi gladio mortu

ficare nō desinūt/ r se int⁹ ate dei fas

ciē in sinu mēt; abscondūt. Talib; nā

q; p̄ paulū dī: Mortui em̄ estis/ r vi

ta v̄sa abscondita est cū xp̄o in deo.

Perfecte nāq; mori mūdo nō possu

m⁹/ nisi intra mētis n̄se inuisibilia a

visibilib; abscondamur. Sicut autē se

pulchrū loc⁹ est q̄ abscondit⁹ corp⁹/ ita

diuina p̄tēplatio q̄ddā sepulchrū ē

ment; q̄ abscondit⁹ anima. Quasi em̄

huic adhuc mūdo viuim⁹: cū mēte

foris in eū vagamur. S; mortui in

sepulchro abscondimur cū mortificas

ti exterius in secreto p̄tēplatiōis ins

terne celamur. Hinc est q̄ p̄ paulus

per p̄tēplatiōnē mortuos/ r quasi in

sepulchro absconditos discipulos v̄s

derat q̄b; dicebat. Mortui em̄ estis

r vita v̄sa abscondita est cū xp̄o i deo

Explicunt exceptiones de Epla

Ro. iij.

Colof. ij.

Lur. viij.

Colof. iij.

Colof. ij

Nota

Gregoriane exceptiones.

ad Colossenses.

Incipiunt exce

ptiones d'opusculis beati gregoriij pape sup Ep'la pauli ad thessalonienses pri'a. **Q** sancti viri nō nisi p vilitate auditorz & gl'ia dei honorari volūt. **M**oralium libro. xix. Cap. i.

Ad thessalonienses. j.

Mat. v.

On ful-

Nimus in sermone adulationis. **Q**uā scriptus est. Neqz accendunt lucerna & ponūt eā sub modio s; sup cāde labiū vt luceat oibz q in domo sūt / & sic luceat lux v'ra corā hoibus vt v'ideā opa v'ra bona & glorificēt patrē v'rm q in celis est. Aliqñ sancti viri eadez hoibz sua facta narrare. s; ad eū finē oia referētes vt nō ipi eisdēz opibz s; p'f' eoz q in celis est debeat glorificari. **D**ū em sc'ta p'dicāt r ip'a p'dicatio eoz fortasse despiciūt qz v'ra nesciūt: p'pellunt q vitā dicere vt auditorz suoz valeāt vitā mutare. **E**t facta sua referūt vt veneratiōi sint: venerari appetūt vt reuerētē audiat. **S**criptū q'ppe est. **C**ū eleuaret alia de fra eleuabant pariter & rotē / q' videlicet cū auditorz mētes p'dicatiū vitā suscipiūt necessaria vti qz etiāz vim p'dicationis admirant. **H**inc est q' p' predicatorz boni & honorē p'f' elationē fugiūt / & tñ honorari p'f' imitatorz volūt. **S**ic nimir paul' ap'ls discipul' loquēs & honorē fugit / & tñ q'z nō esset honorād' ostēdit. **N**ā cū thessalonicensibz diceret / neqz ei alitqñ suim' in sermone adula-

tiōis sicut scit: neqz in occasiōe auidicie de' testis est / secus' adiūxit. **N**e qz reqrentes ab hoibz gl'iam: neqz a vobis neqz ab alijs cū possemus honorari esse vt xpi ap'li: s; facti sum' paruuli in medio vestrum.

De humili vita doctorz. **M**oralium libro. xxiij. & xxiij. **C**ap. ij.

Facti sum' paruuli in medio i. thessal. ij. vestri. **V**eri doctores humilitatē q magistra ē oim mat'qz v'itū: & loquēdo dicere / & viuendo conātur ostēdere / vt eaz apud discipulos v'itat' plus moribz q' sermonibz eloquant. **I**n Paul' loquēs thessalonicensibz cū p'at' sue celsitudinē rep'f'isset dicēs. **N**ec q'retes ab hoibz gl'oriaz: neqz a vobis: neqz ab alijs cum possemus honorari esse vt xpi ap'li / q'st culminis p'rij ap'lat' oblit' subiuu'xit. **S**; facti sum' paruuli in medio v'rm. **P**aruul' in medio eoz factus fuerat / q'a timebat ne si int' discipulos honorē sue celsitudinis v'edicasret exēplū elationis ostēderet. **T**imebat nimir ne dū ip'e sibi potestatem pastoralis potētē q'reret / grex subditoz p' abrupta sequeret / & ad impietate sequētes duceret / q' pietat' officii suscepiss; . **P**etr' etiāz ap'ls dices ret. **P**arati semp ad satisfactionem oim' poscēti vos rōnē de ea q in vobis est spei ip'a doctrine scia docēdi q'litates asseruit esse suandā dicens. **S**; cū modestia & timore / & scia; habētes bonā. **H**oc aut qd discipulo tiro paul' ait. **P**recipe bec & doce cuz oim' impio / nō dñationē potētē sed auctoritatem suadet v'ite. **C**ū impio q'ppe doceat: qd prius agit q' dicat. **N**ā doctrine subtrahit fiducia: qñ cōscientia p'pedit linguā. **N**ō igit ei pote-

Ibidem.

Pe. ij.

Ibidem.